

A kísértések legyőzése

Az ember és az Isten közötti kapcsolat alapállapota a harmónia volt. Ezt támadta meg a Sátán. Az ember bukása után az ember alapállapota a bűn lett, a Sátán a bűnös embert nem kísérti, mert nincs mivel, a bűn rabszolgája. A halott ember sem érzi a fájdalmat.

Viszont a megtéréssel és az újonnan születéssel az ember kibékül Istenével, helyreáll a bűn által megromlott kapcsolat, a Sátánnak tehát újból célpontjává válik az ember.

A kísértés lényege: az Isten és az ember közötti harmónia és bizalmi kapcsolat megromlása azáltal, hogy az ember az Istennel kötött szövetségét és hűségét az engedetlensége által felbontsa.

1. Kísértés az Édenben

Olvasandó: 1Mózes 3:1-13 és 1János 2:16

Az első emberpár Istennel harmóniában élt. Életterük az Isten jelenléte volt, kapcsolatuk Istennel pedig mindennapos és közvetlen. Az Édenben egyetlen tiltó szabály volt, a jó és rossz tudásának fájáról tilos volt szakítani. Itt azonban nem a "tudásról" volt szó, nem arról, hogy amíg nem esznek róla, fogalmuk sem lehet, hogy mi a jó és mi a rossz, hogy erkölcsileg mi helyes vagy helytelen, hiszen akkor nem tudták volna betartani ezt az egyetlen törvényt sem, és jogtalan lett volna őket számon kérni a bűneset után. A fa a jó és a rossz megítélésének jogát szimbolizálta, és azért volt tilos enni róla, mert ez a jog egyedül Istent illeti meg. Az ember pedig úgy tud harmóniában élni Teremtőjével, ha elfogadja az Ő értékítéletét. Isten tudja egyedül és helyesen, hogy valójában mi a jó és mi a rossz, mivel ő teremtette ezeket is - Ézsaiás 45:7

Isten ezzel a tiltással nem tudatlanságban, hanem engedelmességben és a vele való függőségi viszonyban akarta megőrizni az embert.

A Sátán nem is a bölcsességgel, hanem az Istentől való különállás "szabadságával" kísértette meg az embert. Nem a "mindentudást" ajánlotta fel neki - hiszen ezt nem is kapta meg - hanem azt, hogy döntse el ő, hogy mi a jó és mi a rossz. Lépjön ki az Istennel való függőségi kapcsolatból, függetlenítse magát Istentől, és ezzel legyen ő "isten", jónak és rossznak tudója, vagyis megítélője. Ez az emberi bűn lényege is egyben: az Istentől való elszakadás, a teremtett függőségi viszonyból való kilépés, és ezzel Isten "kihagyása" az emberi életből. Ezért a bűn először soha nem egy-egy konkrét cselekedet, hanem állapot. A bűnös cselekedetek illetve a bűnös életmód ebből az állapotból fakadó természetes következmény.

A bűnbeesés történetének magyarázata:

(1) A kígyó - de miért kígyó?

A Biblia itt jelzi: a kísértő is csak "teremtés" - éppen ezért nem egyenlő társa a Teremtőnek. Nem a jó és a rossz egyenlő harcáról szól a Biblia, ahogyan azt akkor Izráel körül, vagy manapság a keleti vallásokban és sok nyugati filozófiában gondolják!

(2) A kísértő megszólítja Évát.

Ha az ember szóba áll a kísértővel, ha elkezd "tárgyalni" a kísértéssel, akkor könnyen elbukhat. Ne állj szóba a kísértővel! Nem veszekedni, parancsolgatni, utasítgatni kell a Sátánt, hanem szóba sem kell vele állni.

(3) "Csakugyan azt mondta Isten...?" - A kísértés taktikája, hogy kétségbe vonja Isten szavát, hogy megingassa a bizalmat és a hűséget Istenhez magához. Ha az ember hitelt ad a kísértésnek, az Istennel való szembenállásnak, menthetetlenül elbukik.

A Sátán általában olyan módon kísért, hogy a hazugságának mindig van valami igazságtartalma is. Majdnem ugyanazt idézi, amit Isten valóban mondott. Azonban itt Éva még tudja a helyes választ: nem "minden" fa van eltiltva tőlük, csak egy.

(4) "Mert meghaltok. - Dehogyan haltok meg."

A Sátán célja, hogy az Istentől való elszakadást, ami abban nyilvánul meg, hogy "olyanok lesztek, mint Isten", azaz nem lesz többé szükségetek rá, hogy megmondja mi jó és mi rossz, és ezzel kormányozza az életeteket - ne tartsuk halálosnak.

Ez a Sátán legnagyobb célja ma is: hogy a bűnt ne tartsuk halálosnak, Hogy higgyük el, hogy a bűnnek nincs büntetése. Hogy Istent következmények nélkül ki lehet kapcsolni az életünkből.

Isten azonban előre megmondta a következményeket, és a Biblia több helyen emlékeztet is rá: "A bűn zsoldja a halál."

(5) Az asszony

- látta - a szem kísértése

- jó lenne enni - a test kísértése

- mert okossá tesz - az Istennel való szembeszegülés

Ezt foglalja össze az 1János 2:16

(6) Csak akkor lett teljessé az ember bukása, amikor adott vele lévő a férjének is. Csak akkor "nyílt meg mindkettőjük szeme" - de mire? Arra, hogy meztelenek, hogy kiszakadtak valahonnan, ami addig biztonságot adott nekik. Mivel Éva fölé Ádámot rendelte Isten tekintélyként, a bukás a családfő bukásával lett teljessé.

A bűnesettel felborult az Isten által teremtett tekintély és rend. Ezt a bűn mindig magával hozza! Isten az állatokat az ember tekintélye alá adta, Évát Ádám tekintélye alá adta, Ádámot a saját tekintélye alatt tartotta. A bűn azonban felborította ezt a rendet: az állat diktált Évának, Éva diktált Ádámnak (figyelem! Ádám ott volt végig a beszélgetés alatt - "a vele lévő férjének" - de nem ő beszélt az állattal, nem ő vezetett, hanem az asszony), és Ádám szegült szembe Istennel.

(7) A bűn következményei:

- megromlott önértékelés: meztelenség, öltözködés, szégyen és félelem
- megromlott kapcsolat Istennel: elbújtak előle - a bűnös ma is elbújik Isten elől
- vádaskodás (Ádám Évát, és közvetve az Évát neki adó Istent, Éva a kígyót vádolta) - ezzel ugyanolyanokká váltak, mint a Sátán: vádlókká, egymást vádlókká, ahelyett, hogy bűnvallókká lettek volna
- megváltozott az Isten által jónak tartott kapcsolat férj és feleség között - a férfi uralkodik, a nő vágyódik, és a kettő között felbomlik az eredeti harmónia (ez csak az új teremtésben áll helyre)
- az ember Isten jelenlétéből és uralmából a Sátán állandó jelenlétébe és a bűn uralma alá került
- az ember bűne és Istentől való elszakadása kihatással van a rá bízottakra is - "átkozottá lett a föld" (Ez azonban csak Ádám idejére érvényes, a Vízözön után Isten megígéri: "nem átkozom meg többé a földet". Most tehát a föld nem átkozott Ádám miatt, viszont minden ember a átkozottá teszi mindazt, ami a bűnéből fakad!
- ítélet: az Édenből, és ezzel az isten jelenlétéből való kiűzetés, és a szenvedés illetve a halál bejövetele az ember életébe
- Ez nem Isten akarata volt, hanem az ember választásának előre megígért következménye!

- DE van Szabadító, aki megvált bennünket a halál átkától - a Názáreti Jézus Krisztus, aki a kígyó fejére tapos (3:15)

2. Jézus megkísértése

Olvasandó: Máté 4:1-11

Ez az élet *harc*: aki nem harcol, az lassan összebékül az ellenséggel, mint az a király, aki nem készült fel a háborúra, és kénytelen volt behódolni. De miben is áll ez a harc?

Jézust a pusztába vitte a Lélek, hogy a szolgálatra felkészítse, és *közben* jött a kísértő. És még mielőtt bármit is mondanánk a kísértésről, lássuk meg azonnal, hogy a Sátán azokat támadja, akiket a Lélek megragad, hogy valahova vigye őket, hogy valamire készítse őket, hogy szolgálatot bizzon rájuk – és akik mennek a pusztába, a Lélek „hangja” után, és készek tenni azt, amit az Atya rájuk bíz. Aki nem megy sehova, sőt, aki nem is hallja a Lélek szavát, aki nem figyel rá, aki nem engedelmeskedik – azt a Sátán is békén hagyja.

Miben áll a Sátán támadása?

(1) Először azt mondja: itt vannak ezek a kövek, változtasd őket kenyérré. Mert a test a fontos. Elégítsd ki a tested! Csillapítsd az éhséget, a kívánságot, a szenvedélyeket – tedd azt, amire vágysz! Ma sem mond mást, mint amit Jézus a válaszában nevezett néven: „csak” kenyérral él az ember. Az életet – és az életünk értelmét is – a hasunk, az érzékeink, az otthonunk, a pénztárcánk jelenti. Törődj a testtel, az anyagiakkal – egészen pontosan a saját testeddel, a saját vágyaiddal, kívánságaiddal – de ne törődj másokkal, ne törődj a rád bízott feladattal, a rád bízott emberekkel!

Megváltónk azt mondja: „nem csak ...”. Nem csak a test a fontos – de nem is csak a lélek. Egyiket sem abszolutizálja, inkább mindkettőt a helyére teszi. Isten ígéje majd megmutatja, hogy miként éljünk a testünkkel. Ha keressük előbb az Isten országát, akkor életünk többi területére sem lesz gondunk, mert megadatik az eleség, a ruházat – és mindenekfölött megadatik a megelégedettség.

(2) Újra támad a Sátán: „csinálj úgy, mintha ...”. Hiszen Izráel nem egy szenvedő, önmagát másokért odaáldozó Messiást várt, hanem egy diadalmas, rómvadó politikai hatalmasságot, aki még a Templom tetejéről is nyugodtan leugrállhat. Ha nem is ezért jöttél, Jézus, legalább csinálj úgy, mintha te lennél az, akit vártak, mintha olyan lennél, mint aki után sóhajtoznak! De Jézus nem akar mást mutatni, mint ami: nem azért jött, hogy cirkuszi mutatványokkal bizonygassa, hogy ő a megváltó, hanem hogy megváltson. És a Templom orma helyett ment tovább a Golgota felé.

Ma is ezt súgja a gonosz: „csinálj úgy, mintha ...”. Mintha olyan jó hívő lennél, akinek semmi problémája nincs soha, mintha sosem tennél semmi bűnösöt. Csinálj úgy, mintha ... lehetne sorolni a mindennapos álarcainkat, szerepeinket, amiket magunkra öltünk, hogy az érdekeinknek érvényt szerezzünk, hogy senkinek ne tűnjön fel, hogy kik vagyunk, vagy csak hogy békén hagyjanak végre.

(3) És a harmadik próbálkozása: Neked adom az egész világot! Szinte mellékesnek tűnik, hogy ehhez csupán meg kell hajolni őelőtte. Bár az csak a Biblia eredeti nyelvén derül ki, hogy ez nem csupán egy egyszeri főhajtást jelent, hanem azt, hogy folyamatosan hódolok a Sátánnak, elismerem őt úrnak, főnöknek magam felett. Az ember sokszor elhiszi, hogy nem lesz nagy az ár, ha az egész világot, vagy csak egy kicsi részét magának akarja. Mondjuk a másik jobb munkahelyét, pozícióját, mondjuk egy kicsit több pénzt, vagy nagyobb elismerést, tekintélyt, hatalmat. Kínálja a Sátán a maga ajándékait – de akkor, ha elfogadjuk már ő diktál. Ha mi egyszer fejet hajtunk neki, előbb-utóbb ott maradunk a porban hódolva – és a porba sújtva.

Az igazán komoly tanulsága ennek a támadásnak, hogy a Sátán azt kínálta fel Jézusnak, ami amúgy is az övé lett volna. Csak nem így, hanem a Golgotán keresztül. Kínálja a Sátán a könnyebbik utat: legyen tiéd az egész világ, és még csak meghalnod sem kell érte! Kínálja ma is a könnyebbik utat, azt, amiért nem kell áldozatot hozni, amiért nem kell szenvedni vagy elszenvetni a másikat, ami olcsó, ami könnyű, ami kényelmes. És már meg sem lehet különböztetni, hogy ki hívő és ki nem.

Összegzés:

A történet azzal kezdődik (a 3. rész utolsó versében), hogy Isten kijelenti: "Te vagy az én szeretett fiam!" A Sátán a kísértéseivel ezt a tényt akarja megkérdőjelezni. "Csakugyan te vagy az Isten Fia?" - Az első két kísértést így vezeti be: "HA Isten Fia vagy..." Ugyanaz a taktikája, mint az Édenben az első emberrel szemben: kétségbe vonja Isten kijelentését, hogy megrontsa az Istennel való bizalmi kapcsolatunkat. Ez a kísértés gyökere.

3. A kísértés és a próba közötti különbség

Olvasandó: Jakab 1:2-4 és 12-15

Mindkét szakaszban a kísértés szava ugyanaz: peiraszmosz - első jelentésében "megpróbálás".

Az igeszakaszt – és egyben a kísértés illetve a próba közötti különbséget a 2. és a 13. vers szembeállításával értelmezhetjük:

- kísértésbe esik (2. vers) – ennek lehet örülni

- kísértésbe jut – görögben: megy, egyenesen bele (13. vers) – senki se mondja, hogy Istentől van!

Az első esetben a krízist előidéző okok az egyénen kívül maradnak: nem tehet róla, egy nálánál nagyobb és külső körülmény hozza őt tehetetlenül nehéz helyzetbe. Az Újszövetségben az itt szereplő görög kifejezés (peiradzó) csak két helyen fordul elő: az irgalmas samaritánus történetében, aki a rablók kezébe „esik” – valamint Pál apostol hajótörésekor, amikor a hajója zátonyra „esett”.

Azért lehet ezt örömmel tartani, mert ebben az esetben az ember ki van szolgáltatva a körülményeinek vagy másoknak – de egyben Istennek is, akiben ha bízni tud, akkor a kimenekedést is megadja, sőt, jót hoz ki belőle.

A második esetben, amikor valaki kísértésbe „jut” – tudatos belesétálásról van szó. Itt nem a körülmények, a kívülálló dolgok miatt kerül valaki nehéz helyzetbe, hanem a saját bűne – céltévesztése miatt! Ez a bűn szándékos választása, amely nem az Istentől van, hanem – amint a következő versben írja is Jakab – a saját kívánságaink édesgetéséből származik.

További – nagyon világos – különbség, hogy Isten nem kísért bűn által – tehát minden olyan szituáció, amely bűnre sarkall, egyértelműen a Sától származik - Jakab 1:13!

A Miatyánkban található "Ne vígy minket kísértésbe" mondat szó szerint így hangzik: "Ne engedj kísértésbe" - azaz "ne engedd, hogy olyan helyzetbe jussunk, amikor tőled elfordulhatunk."

4. A kísértés legyőzése

Gyakorlati tanácsok:

1. Ragaszkodj ahhoz, amit Isten mondott!

A kísértő mindig Isten szavát illetve az abban való bizalmunkat akarja megkérdőjelezni. A kísértéseknek való ellenállást tehát Isten szavának és kijelentésének, a Bibliának a nagyon alapos ismeretével és az ahhoz való radikális, kompromisszumok nélküli ragaszkodásával kezdhetjük el.

2. Ne "tanáskozz" a kísértővel!

Ne állj szóba a Sátánnal, kerülj el minden olyan helyet, lehetőséget, ahol és amikor kénytelen vagy végighallgatni az ajánlatát. Ha ember csábítana, ne hallgasd végig. Kérd meg, hogy ne beszéljen erről, vagy egyszerűen kérj bocsánatot tőle, mert otthagysz, és távozz el tőle.

3. Döntsd el őszintén, hogy egyáltalán akarsz-e győzni a kísértés felett!

A bűn csábító, a kívánságok édesek - nem mindig akarunk mi nem bűnbe esni. Ez a szomorú igazság. Erőtlenek és gyarlók vagyunk.

4. Szakítsd meg a bűn kiteljesedését időben - ne engedd megfoganni a kívánságot!

A Jakab 1:14-15 ezt mondja: Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.

Spurgeon mondta: azt nem akadályozhatod meg, hogy egy madár átrepüljön a fejed felett. De azt igen, hogy fészket rakjon rajta! Olyan világban élünk, ami hemzseg a kísértésektől. Nem menekülhetünk ki ebből a világból, mert akkor nem is tudunk szolgálni benne és lelkeket megmenteni a kárhozattól. Azonban legyőzhetjük a kísértéseket azáltal, hogy nem engedjük "megfoganni" magunkban, hogy eljusson a kívánsáig, vagy azt is beteljesítve a "megfoganásig".

5. Ellenséged-e az, aki Krisztus ellensége?

Az Úr Jézus elmond egy példázatot, arról a királyról, aki nem méri fel az ellenség erejét, csak úgy vaktában elindul háborúzni (Lukács 14:31-32). És mi lesz a vége: összebékül az ellenséggel. Soha ne békélj meg az ellenséggel - tartsd mindig ellenségnek! Átmeneti szövetség sincs!

6. Állj ellene az ördögnek!

"Álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek!" - Jakab 4:7

A Sátán boldog akkor, ha egész életükben csak menekülő keresztényeket lát. Addig sem harcolnak. Isten azonban nem azt mondja, hogy fussatok egy életen keresztül a Sátán elől, hogy a kereszténység egy szellemi bújócska a bűn elől - hanem hogy szállj szembe a gonosszal, mert erősebb az, aki benned van, mint a Sátán! Tudj, hogy a Sátán megítéltetett, legyőztetett a Golgotán, a hívők felett többé nincs hatalma, és Jézus Krisztus nevére engedelmessé kell, még neki is!

Élj Krisztus győzelmében, győztesként, és ne győzelemre hivatkozó gyenge vesztesként!

1János 4:3-4

Amelyik lélek pedig nem vallja Jézust, az nem az Istentől van. Ez az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljön, most pedig már a világban van. Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van.

7. Istenre fókuszálj, ne a bűnre!

Klasszikus példává lett az a teológiai dolgozat, amelyben az Istent és a Sátánt kellett összehasonlítani, és az egyik diák annyira belemélyedt Isten magasztalásában, hogy kicsöngettek, és kénytelen volt a lap aljára odaírni: „a Sátánra nem maradt idő!” Aki tud úgy élni, Istennel betelve, hogy a Sátánra nem marad ideje, az fogja – sokszor úgy, hogy észre sem veszi – legyőzni a kísértéseket.

Ne a bűnökkel és a kísértésekkel szembeni harcra koncentrálj, hanem az Isten szolgálatára! (Ezzel kapcsolatos a következő pont is:)

8. Ne unatkozz!

A kísértés melegágya az unatkozás és a semmittevés.

Ha nem töltöd meg a szépen kipucolt házat, ha üresen hagyod az idődet és az életedet, és nem hívod be oda Istent, akkor visszajön az Ördög, hetedmagával! Minél inkább Isten Lelkével vagy tele, az Ő igéje hat át, Neki szolgálsz, annál kevésbé lesz rád hatással a kísértés!

9. Égj Istenért!

Egy asszony ment a lelkészéhez azzal, hogy egy nagy légy alakú démon ül a fején. Persze nem az a fontos, hogy van-e légy alakú démon, hanem amit a lelkész válaszolt neki: "tessék égni Istenért! A forró kályhára nem szállnak a legyek, csak a kihűltre!"

10. Imádkozz!

A kísértések elleni harcban az imaközösségben hangosan is kimondott ima és a közbenjáró szolgálat a legeredményesebb, mivel leleplezi a kísértés forrását és a kívánságot feléje.

Magányos imádságban a kísértések idején segíteni tud az, ha hálaadással és dicsőítéssel a kísértés felé elkalandozott gondolatokat és érzéseket visszatereljük az Úr elé! Kezdd el sorolni Isten hatalmas tetteit életedben ahelyett, hogy a kísértőt hallgatnád. Beszélj te, de ne a kísértővel, hanem Istennel!